

primo Decembris, juratus dicit, quod Dominus Maniapanis de Scjola, & Girardinus de Alfero, & Tincredus de Sancto Vitali, & Punzilupus habebant familiaritatem & domesticitatem (*) &c.

Manfredinus Notarius, qui fuit Credens Hæreticorum, in MCCLXXXV. die penultimo Januarii, juratus dicit, quod Punzilupus fuit Credens, Amicus, & Familiaris Hæreticorum &c. Item dicit, quod postquam Punzilupus dixerat dicto testi, quod juraverat mandata Ecclesie, antequam ipse moreretur, per aliquod tempus, captus fuit quidam Hæreticus, qui vocabatur Johannes, & faciebat se dici Christianum, ut credit, de nomine. Et dum detineretur in carcere Episcopi Ferrarie, dictus testis missus a patre suo ad ipsum hæreticum, frequenter visitavit dictum hæreticum in carcere, rogando eum, quod non accusaret patrem suum, & hortando eum, quod staret firmus in fide hæreticorum. Et tunc vidit frequenter dictam Punzilupum venientem ad visitandum dictum Hæreticum, sciens eum esse hæreticum in carcere, & loquentem cum eo familiariter. Sed quæ verba diceret non audiebat. Item dicit, quod postquam dictus Hæreticus relictus fuit in manibus Potestatis, & in carcere detineretur in Palatio Communis Ferrarie, vidit frequenter dictum Punzilupum euntem ad ipsum hæreticum, & loquentem cum eo familiariter, & private solum cum solo in camerula, in qua detinebatur dictus hæreticus. Sed quid diceret, nescit. Et infra. Item dicit, quod fama erat inter Credentes Hæreticorum, quod dictus Punzilupus erat Credens & Amicus Hæreticorum. Item dicit, quod audivit Jacobum, quæ tenebat Hæreticos in domo, & veniebat ad domum ipsius testis ad accipiendum victualia pro ipsis Hæreticis, dicentem: Punzilupus est bene noster Amicus. Et quando vadit ante domum meam, vocat me, & dicit: Accipiat is istum panem album, & date illis bonis viris; intelligendo de hæreticis: & dicatis, quia bene mundus est. Et aliquando etiam dabat ei fœcus.

Aymolinus in MCCLXXXV. die VII. intrante Febuario, juratus dicit, quod vidit Punzilupum stantem & conversantem in domo Domine Marchesina, existentibus Hæreticis in dicta domo. Et vidit eum frequenter loquentem familiariter cum dicta Domina Marchesina, quæ erat Hæretica, & semper tenebat in domo sua Hæreticos.

Albertinus Sogarius in MCCLXX. die X. intrante Decembri, juratus dicit, quod Martinus de Campitello, qui fuit Hæreticus, dixit ei: Ego veni Ferrariam pro Punzilupo, quem credo meliorem Christianum de Terra ista.

Dominus Menabos parvus, qui fuit Credens Hæreticorum, in MCCLXX. die IX. intrante Decembri, juratus dicit, quod audivit ab Hæreticis, quod Punzilupus erat nutritus cum Hæreticis per viginti annos vel circa.

Rengarda de Veronâ, filia Garfendæ, quæ fuit Credens Hæreticorum, in MCCLXXXV. die VI. exeunte Aprili, jurata dixit, quod modo sunt octodecim anni vel circa, quod ipsa vidit Punzilupum in Civitate Veronæ. Et dicit, quod ipse tamquam Credens & Amicus Hæreticorum venit ad domum dictæ testis ad visitandam matrem ipsius testis pro eo quod & ipsa erat Credens & receptrix Hæreticorum. Et ibi mansit duos dies & duas noctes, & ibi co-

A medit & bibit. Et tunc audivit pluries Punzilupum loquentem & conferentem cum matre ipsius testis de fide & factis Hæreticorum. Et audivit, quod ipse nominavit Pauperes de Lugduno, & alias Sectas Hæreticorum. Sed de verbis, quæ dicebant, non recordatur. Item dicit, quod ipsa testis semel una cum matre & Punzilupo iverunt causâ videndi & visitandi Hæreticos ad domum quondam Domine Belliardæ, & ibidem in eadem domo invenerunt plures Hæreticos & Hæreticas. Et tunc vidit Punzilupum una cum matre ipsius testis scienter loquentem familiariter & diu cum ipsis Hæreticis. Sed dicta testis quid dicerent, non audiebat. Item dicit, quod eisdem diebus venit ad domum ipsius testis Bonaventura Belasmagra, Episcopus Hæreticorum. Et ibidem Punzilupus una cum matre ipsius testis loquuti sunt diu & private cum dicto Hæretico. Et dicit, quod non vidit Punzilupum facere reverentiam dicto Hæretico.

Domina Beatrix uxor quondam Aegidii de Bussio, in MCCLXX. die V. intrante Julio, jurata dixit, quod audivit a quadam sua vicina, quæ vocabatur Mira de Verona, quod Punzilupus dixit pluries Miræ: Ego volo, quod veniat is mecum ad Prædicationem Patrenorum, & audietis verba eorum, quæ sunt valde bona.

C Domina Veneria, quæ fuit Credens Hæreticorum, in MCCLXXXIII. die penultimo mensis Novembris, jurata dixit, quod Punzilupus fuit Credens, Familiaris, & Receptor Hæreticorum. Quod scit ex eo, quod dictus Punzilupus duxit semel Lanfrancum de Monte Clevo Hæreticum Consolatum, sciendo dictum Punzilupum ipsum esse Hæreticum, ad domum habitationis ipsius testis. Et quum quæreretur a dicto Lanfranco, quis esset ille homo, quem duxerat secum, respondit Dominus Lanfrancus: Non timeatis, quia ipse est verus Amicus nostræ gentis, intelligendo de Hæreticis: Et quod Hæretici de Verona etiam habent eum pro Bono Amico. Et dictus Lanfrancus dixit dictæ testis: Dictus Punzilupus recepat me in domo habitationis suæ, quando indigeo; & servit mihi de rebus suis & bonis, & pluries associavit me per Civitatem Ferrariæ. Et dicit, quod hoc fuit duobus annis vel circa ante mortem dicti Punzilupi. Item dicit, quod circa idem tempus Punzilupus duxit ad domum dictæ testis quamdam Hæreticam, nomine Elycam, sciens ipsam Hæreticam esse. Et tunc dictus Punzilupus dixit dictæ testis: Ego duco vobis istam bonam mulierem, quæ rogavit me, quod ducerem eam ad vos. Et tunc dicta Hæretica dixit Punzilupo: Eat is cum Deo, quia ego volo remanere heic. Et tunc dictus Punzilupus, antequam recederet, fecit dictæ Elycæ reverentiam, secundum ritum Hæreticorum, vidente & præsentem dicta teste. Et quum recessisset Punzilupus, dixit ipsa Elyca dictæ testis: Iste Punzilupus est Bonus Amicus Noster. Et datus est mihi pro bono & legali Amico Nostro ab Hæreticis. Et associat me pro negotiis meis per Civitatem. Et recepat me in domo habitationis suæ, quando indigeo, & servit mihi de rebus suis &c.

E Bonaventura de Sancto Georgio de Veronâ, in MCCLXXXV. die X. intrante Octobri, juratus dixit, quod potest esse circa viginquatuor annos, quod Ego ivi cum Punzilupo Vicentiam.

(*) Vide supra Cap. Primum.